

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central, judecător – A. Cerbu

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Leonovici Valentina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Leonovici Valentina către SRL „Clasicus-Nord”, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți, Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea achitării contribuțiilor de asigurări sociale,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Leonovici Valentina, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 13 ianuarie 2016, Leonovici Valentina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Clasicus-Nord”, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți, Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea achitării contribuțiilor de asigurări sociale.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, în perioada 01.11.2011-01.08.2012 și-a exercitat munca în cadrul SRL „Clasicus-Nord” în funcția de bucătar la restaurantul din mun. Bălți, str. Moscovei, 4. Pentru exercitarea muncii în cauză primea câte 200 lei pe zi, cu excepția zilelor de sâmbătă și duminică, când primea câte 500 lei. Nu a încheiat contract după cum prevede legislația, deoarece a fost angajată în funcția respectivă prin transfer de la SRL „Proactiv Grup”, care era condusă de același administrator - Albu Iurie și care, la rândul său, a asigurat-o că în astfel de situație nu este necesară încheierea contractului, deoarece obligațiile de muncă anterioare se răsfrâng asupra actualei munci.

La 31 octombrie 2011, i s-a eliberat carnetul de muncă, fără a fi inclusă perioada de activitate la SRL „Proactiv Grup”. Ca urmare, reclamanta a depus plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii din mun. Bălți, care a declanșat un proces contravențional în baza art. 55/1 Codul contravențional, împotriva administratorului Albu Iurie, privind munca nedeclarată ce se referă la raportul activității reclamantei pe perioada nominalizată. La 30 iulie 2015, Albu Iurie a fost recunoscut de către

instanța de judecată ca fiind vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 55/1 Cod contravențional.

Consideră reclamanta că, prin acțiunile sale pârâtul i-a încălcat dreptul la muncă și dreptul de a beneficia de pensie pentru limită de vârstă începând cu 01 august 2012, iar în urma neachitării contribuțiilor individuale de asigurări sociale în bugetul de stat, ea primește o pensie minimală pentru limită de vârstă.

Astfel, Leonovici Valentina a solicitat repunerea în termen a acțiunii și obligarea pârâtului SRL „Clasicus-Nord” să achite în beneficiul bugetului de stat plata pentru munca nedeclarată, și anume contribuțiile de asigurări sociale de stat, în interesul reclamantei Leonovici Valentina, pentru perioada 01.11.2011-01.08.2012, reieșind din salariul de 8000 lei.

La 11 iulie 2016, reclamanta Leonovici Valentina, prin intermediul avocatului Paciurca Iulian, a depus o cerere de concretizare a cerințelor, în care a indicat că și-a exercitat munca în cadrul SRL „Clasicus-Nord” în funcția de bucătar, la restaurantul din mun. Bălți. str. Moscovei, 4 în perioada 01.11.2011-16.09.2014, astfel a solicitat obligarea SRL „Clasicus-Nord” să achite în beneficiul bugetului de stat plata pentru munca nedeclarată, și anume contribuțiile de asigurări sociale de stat, în interesul reclamantei Leonovici Valentina, pentru perioada de muncă nedeclarată 01.11.2011-16.09.2014, reieșind din salariul lunar de 8000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 10 iulie 2017, cererea depusă de Leonovici Valentina privind repunerea în termen a acțiunii a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea înaintată de Leonovici Valentina către SRL „Clasicus-Nord”, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți, Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea achitării contribuțiilor de asigurări sociale, a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Leonovici Valentina, fiind menținută hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 10 iulie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, potrivit legitimației seria CN nr. 118975, eliberată reclamantei Leonovici Valentina la 21 iulie 2012, acesteia i-a fost stabilită pensia pentru limită de vârstă în mărime de 719,92 lei începând cu data de 08 iunie 2012, cu majorările ulterioare ale pensiei până la suma de 818,08 lei + 90 lei. De asemenea, Curtea de Apel Bălți a apreciat critic declarațiile reclamantei Leonovici Valentina potrivit cărora ea a fost angajată la SRL „Clasicus-Nord” începând cu data de 01 noiembrie 2011, reieșind din faptul că această întreprindere și-a început activitatea din data de 04 mai 2012, fapt dovedit prin autorizația de funcționare nr. 39 (f.d. 43). Astfel, instanța de apel a susținut soluția Judecătorei Bălți, sediul Central privind respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv, dat fiind faptul că argumentele apelantei vin în contradicție cu materialele pricinii, or, Leonovici Valentina a cunoscut despre încălcarea dreptului său încă din anul 2012, cel târziu din luna iunie.

La data de 05 februarie 2018, Leonovici Valentina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de ea să fie admisă.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, instanțele inferioare au interpretat eronat normele care reglementează termenul de prescripție extinctivă. Potrivit recurenței, termenul urmează a fi calculat din data de 30 iunie 2015 – dată la care a fost întocmit procesul-verbal de control al Inspecției Muncii la SRL „Clasicus-Nord” și procesul-verbal cu privire la contravenție.

La 23 martie 2018, SRL „Clasicus-Nord”, prin intermediul administratorului Albu Iurie, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Leonovici Valentina, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 07 noiembrie 2017, fiind expediată participanților la proces la data de 05 ianuarie 2018 (f.d. 176), și recepționată de Leonovici Valentina la 17 ianuarie 2018 (f.d. 180). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2017 a fost depus la 05 februarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Leonovici Valentina.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Leonovici Valentina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu